

Službe

“On je dao jedne kao apostole, druge kao proroke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i učitelje, da pripravi svete za djelo službe, za izgradnju Kristovog tijela, dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i pravoj spoznaji Božjeg Sina ...”
(Efežanima 4:11)

Apostol - grčka riječ *apostolos* znači: glasnik, poslanik, dostavljač. Prvi apostoli bili su Isusovi suvremenici koje je On osobno odabrao i podučavao, kako bi postavili temelj zdravog učenja i crkvenog ustroja. Opis navedenog zabilježen je u knjigama Novog saveza od kojih su većinu napisali apostoli nadahnuti Svetim Duhom. Njihovo djelovanje nakon Dana pentekosta bilo je obilježeno:

- *propovijedanjem Evanđelja (Djela 8:25)*
- *činjenjem čudesa i znakova (Djela 14:3)*
- *rješavanjem nastalih dvojbi vezanih za položaj vjernika poganskog porijekla u odnosu na zakon (Djela 15:1-29)*
- *postavljanjem starješina u zajednicama (Djela 14:23)*
- *duhovnom izgradnjom novih vjernika i njihovim krštavanjem u Duhu (Djela 8:14-17)*

Iz biblijskih izvještaja jasno je vidljivo da su u apostolskoj službi bili isključivo muškarci. Kako onda protumačiti pojavu “žena apostola” u pretežno američkim karizmatskim crkvama i njihovim izdancima diljem svijeta? Kao i u slučaju prisvajanja starješinske (pastirske) službe, tako je i ovdje riječ riječ o opasnom djelovanju Jezabelinog duha. Niti jedna takva služba ne može biti dijelom Božjeg kraljevstva. Žene mogu služiti kao pomoćnice u apostolskim timovima (1. Korinćanima 9:5).

Prorok - grčka riječ *prophetes* znači: glasonoša, objavitelj, pretkazivač. Proročka služba u Novom savezu oživljuje ispravne duhovne vrijednosti i potiče vjernike da ih primjene u svakodnevnom životu i službi za Gospodina. Također, ona može biti vezana uz najavljivanje budućih događaja važnih za Crkvu ili pojedine službenike (Djela 11:27-30; 21:10,11). Prorok bi uvijek trebao djelovati usklađeno s ostalim crkvenim službama.

Evanđelist - ovo je crkvena služba koja je prvenstveno okrenuta prema ljudima iz svijeta. Izuzetno je odgovorna, zato što kroz njeno djelovanje ljudi dobivaju spoznaju o Kristovoj spasiteljskoj ulozi i na licu mjesta doživljavaju djelovanje Božje sile. Crkve koje niječu krštenje u Duhu i djelovanje u duhovnim darovima pretvorile su ovu službu u kulturno - umjetnički program koji dotiče osjećaje, ali ne proizvodi obraćenje i unutarnju duhovnu promjenu. Evanđelist se izravno sukobljava s demonskim silama koje vladaju slušateljima njegove poruke. On mora biti čovjek jake i borbene vjere, Isusov vojnik koji djeluje u duhovnim darovima neophodnim za ovu službu. Prvi duhovni udarac je ključan za napredovanje Božjeg kraljevstva, a ono dolazi sa silom (Marko 9:1).

U osmom poglavlju Djela vidimo opis Filipovog djelovanja u glavnom gradu Samarije. Tamo nije bilo ni traga od kulturno - umjetničkog programa. Pismo kaže “*da je narod jednodušno poklanjao pažnju Filipovim riječima, kad ga je slušao i gledao čudesa koja je činio. Nečisti su duhovi, naime, izlazili s velikom vikom iz mnogih opsjednutih, a mnogi uzeti i hromi su ozdravili. I nastala je velika radost u onom gradu*”. (6-8) Primjećujemo da prisutni nisu samo slušali poruku, nego su vidjeli i moćno očitovanje Božje sile. Čudesno ozdravljeni bolesnici i zarobljenici oslobođeni demonskog jarma bili su neborivi dokaz da je Kristovo kraljevstvo jače od sotonskog.

Pastir - u karizmatskim i crkvama reformacijske baštine za ovu službu upotrebljava se engleska riječ pastor. Treba napomenuti da se služba pastira pod tim pojmom navodi samo na jednom mjestu (Efežanima 4:11). U svim ostalim slučajevima koristi se riječ starješina. Tri grčke riječi opisuju ovu službu u Crkvi: *poimen* (Efežanima 4:11) - pastir, voditelj stada, dušobrižnik - *episkopos* (1. Timoteju 3:2) - nadglednik, nadzornik, čuvar, stražar - *presbuteros* (Titu 1:5) - starješina, prezbiter, poglavar.

Odlike koje treba imati crkveni starješina opisane su u prvoj poslanici Timoteju 3:1-7 i Titu 1:5-9. U poretku autoriteta koji je Bog uspostavio u braku muškarcu je namijenjena uloga vođe, a žena mu se podlaže, slijedi ga i pomaže u ostvarenju Božje volje. To je ispravan duhovni položaj za oba spola i tada oboje ispunjavaju Božju svrhu (Efežanima 5:22-24). Prema Pavlovom učenju starješinska služba predviđena je isključivo za muškarce, zato što je po svojoj prirodi služba vodstva, nadgledanja i čuvanja. Kao takva, nalazi se u području autoriteta dodijeljenog muškarcu. Počinje li žena ulaziti u područje njegovog autoriteta, tada čini duhovni prekršaj, bez obzira je li riječ o braku ili crkvenom vodstvu.

Neke karizmatske i crkve reformacijske baštine zanemarile su ili potpuno odbacile Pavlove naputke. Upravo zato je sve češća pojava "žena pastora". To je opasno duhovno zastranjenje uzrokovano djelovanjem Jezabelinog duha. Na ovom primjeru također možemo vidjeti kako se Pavlove riječi vade iz konteksta tematike za koju su izrečene, kako bi se upotrijebile u argumentiranju doktrina s kojima nemaju nikakve dodirne točke. Oni koji grčevito brane nebiblijsku nauku da žene mogu biti starješine ili apostoli redovito se pozivaju na Pavlove riječi "da u Kristu Isusu nema više muškog i ženskog". (Galaćanima 3:28)

Pri tom, svjesno ili nesvjesno, propuštaju uočiti da cijelo poglavlje niti slovom ne

spominje tematiku službe muškarca i žene u Crkvi. Pročitamo li pažljivo ono što apostol kaže, zapaziti ćemo da se uz negaciju muškog i ženskog u Kristu također spominje negacija Židova i Grka, kao i robova i slobodnjaka. Poglavlje govori o odnosu vjere i zakona, koji je bio čuvar ljudi do njihovog ulaska u Krista. Apostol naglašava da je Bog u svome Sinu prigrlio sve ljude koji se odazivaju na Evanđelje i jamči im status Božje djece. U tom kontekstu su izrečene gore spomenute negacije.

Pavlovo učenje trebamo shvatiti u ispravnom duhovnom kontekstu. Područje autoriteta ne smijemo miješati s duhovnom snagom, vjerskom djelotvornošću ili pobožnosti uopće. Svaka žena potencijalno može biti jača od muškarca u navedenim vrijednostima. Stvarnost često svjedoči tome u prilog. Odgovornost muškarca je prihvaćanje uloge koja mu je od Božje strane dodijeljena u braku i crkvenom vodstvu. Ne preuzme li je, tada žena može vrlo lako doći u napast da počne činiti muškarčevu dužnost, a to nikad nije blagoslovljeno djelovanje. Dakako, vrijedi i obratno.

Učitelj - grčka riječ *didaskalos* znači: nastavnik, profesor. Ova služba u životima vjernika postavlja temelje zdravog učenja cjelokupne istine Božje riječi. Bez pretjerivanja se može reći da je u današnjem kršćanstvu nasušna potreba za uravnoteženim pristupom duhovnim stvarima vjere. Mnoge nevolje u životima vjernika izazvane su neznanjem, ili djelovanjem koje nije utemeljeno na Pismu. Učiteljska služba donosi duhovno znanje tamo gdje ga nema i ispravlja postojeća djelovanja koja nisu usklađena s Pismom.

Jedno od takvih je i sve češće prisvajanje učiteljske službe od strane žena. Ovdje trebamo razlikovati sastanak na kojem su uz žene i djecu prisutni i muškarci, od sastanka na kojem su prisutne samo žene i djeca. U prvom slučaju žena ne smije preuzeti učiteljsku ulogu. Ona pripada muškarcu. Pogledajmo Pavlov naputak: "ŽENA NEKA

*UČI U SKROVITOSTI SA SVOM
PODLOŽNOSTI! NE DOPUŠTAM ŽENI DA
POUČAVA, NITI DA VRŠI VLAST NAD
MUŽEM; ŠTOVIŠE, NEKA OSTANE U
SKROVITOSTI!” (1. Timoteju 2:11,12) U
drugom slučaju starijoj i duhovno zrelijoj
ženi dopušteno je podučavanje ostalih žena:
“... NEGO DA BUDU UČITELJICE DOBRA,
DA UPUĆUJU MLADE ŽENE NEKA LJUBE
SVOJE MUŽEVE I SVOJU DJECU ...” (Titu
2:3,4) Ženino podučavanje uvijek mora biti
prethodno odobreno od strane crkvenih
starješina. Ni u kojem slučaju ne smije se
suprotstavljati njihovom autoritetu i
tumačenju Božje riječi koju propovijedaju
ostatku zajednice.*

(Ovo je ulomak iz knjige ‘Budimo vjernici
Pavlovog kova’ koju možete pročitati na našoj
stranici)